

Film

Coming soon: Immigrant grapes

Bron: The Forbidden Wines ([link](#))

Binnenkort verschijnt er een film 'Immigrant grapes', een Amerikaanse productie van 'The forbidden wines'.

De eerste informatie en trailer zijn nu al te bekijken.

Dit is een 'must see' voor alle puristen onder de wijnbouwers. Ik vermoed na 25 jaar dat er niet veel wijnbouwers met dat soort oogkleppen nog bestaan maar racisme (ook onder druiven) is niet makkelijk uit te roeien. 😊

--- Klik op de afbeelding hieronder om de trailer te bekijken ---

Een voorproefje van Vitis prohibita.

Door de Atlantische Oceaan over te steken en ver van huis wortel te schieten, overleefden enkele gelukkige Amerikaanse wijnstokken de uitsterving en floreerden ze op nieuwe plekken. Net als vluchtelingen overal ter wereld, was hun vermogen om zich aan te passen aan een vreemd landschap en een vreemde cultuur cruciaal. Aanvankelijk beschouwd als exotische curiositeiten, werden deze Amerikaanse verdwaalde druiven uiteindelijk een belangrijk onderdeel van wijngaardlandschappen over de hele wereld.

Vóór de Europese kolonisatie van Noord-Amerika in de 16e eeuw werden talloze inheemse soorten Vitis — botanisch geclassificeerd als labrusca, aestivalis, riparia, enz. — wilde Amerikaanse wijnstokken door de inheemse bevolking gebruikt voor voedsel en niet voor wijn. Europese immigranten brachten stekken van hun eigen druiven mee in de hoop wijn te kunnen verbouwen in de Nieuwe Wereld. Deze Europese variëteiten behoorden allemaal tot één druivensoort, Vitis vinifera, die, samen met tarwe voor brood, al sinds het begin van de landbouw met de mens meereist.

Deze Vitis vinifera-wijnstokken vonden geen gastvrije omstandigheden en stierven al snel af door kou, ziekten en roofinsecten. Sommige exemplaren overleefden echter lang genoeg om met hun bloemen stuifmeel te verspreiden in bossen vol Amerikaanse Vitis-soorten. Deze toevallige

ontmoetingen leidden tot de geboorte van een geheel nieuwe klasse van Europees-Amerikaanse hybride druiven.

Een van die druivensoorten was de Cunningham, ontstaan in 1812 in Farmville, Virginia. Deze druif onderscheidde zich door zijn robuuste groeikracht en donkerpaarse trossen. Hij werd geprezen om zijn Madeira-achtige wijn. Veel andere hybride wijndruivensoorten ontstonden in die tijd en boden veel potentie voor een zich ontwikkelende wijnbouw in Oost-Amerika, met name Catawba, Isabella, Concord, Goethe en Norton.

Helaas ontstonden er halverwege de 19e eeuw obstakels voor een markt voor wijndruiven uit het oosten. Er was concurrentie van andere gewassen, zoals tabak, en andere dranken, met name cider, whisky en later druiven en wijn uit Californië die per trein arriveerden. Ten slotte werd de wijnhandel langzaam en wettelijk

verstikt toen de "matigingsbeweging" verhardde tot een verbod.

In diezelfde periode veroorzaakte de import van wijnstokken vanuit de VS naar Europa onbedoeld een totale verwoesting van de wijngaarden daar. De introductie van Noord-Amerikaanse

druivenziekten, zoals meeldauw en zwarte rot, en een wortelluis genaamd phylloxera, teisterde de weerloze *Vitis vinifera*-variëteiten die millennia lang de mensheid van wijn hadden voorzien. Ironisch genoeg bleek de wijnbouwramp die Europa trof de redding te zijn voor veel 19e-eeuwse Amerikaanse druivensoorten die door sociale, economische en religieuze krachten in eigen land waren uitgestorven.

Amerikaanse genen – alleen of in combinatie met Europese genen – kunnen wijnstokken produceren met sterke

wortels die bestand zijn tegen phylloxera. Toen en nu dienen ze als levensreddende onderstammen voor de "edele" wijnstokken van Europa. Bovendien waren sommige van de multi-*Vitis* hybride variëteiten van nature ziekteresistent en productief. Ze waren daardoor uitermate geschikt om wijn te leveren in economisch moeilijke tijden, zoals die zich voordeden in de eerste helft van de 20e eeuw.

Na de drooglegging (1920-1933) lag de wijnbouw in Oost-Amerika grotendeels stil tot de jaren 70, toen wetgeving voor wijnproductie op boerderijen, per staat, het recht herstelde om lokaal geproduceerde wijnen te verkopen. Terwijl vroege Amerikaanse druivensoorten zoals Cunningham en Goethe volledig verdwenen, overleefde de Norton uit Virginia op een klein perceel in de buurt van Hermann, Missouri. Wijn van deze in 1861 aangeplante wijnstokken won in 2023 de Governor's Cup, de prijs voor de beste wijn van Missouri. Met inmiddels meer dan 120 hectare aan Norton-wijngaarden in de staat, hebben stekken van deze historische wijngaard de heropleving van Norton in de VS mogelijk gemaakt, inclusief in de geboorteplaats Virginia.

In Europa waren de Amerikaanse hybriden, vanwege hun gemakkelijke teelt in vergelijking met de meeste *vinifera*-variëteiten, populair voor lokale tafelwijnen. Deze druiven waren echter onwelkome indringers voor degenen die zich bezighielden met het herstel van de wijngaarden van vóór de druifluissplaag.

Simpel gezegd, de basis van gerenommeerde regionale Europese wijnen ligt in de van oudsher traditionele *Vinifera*-druivensoorten.

In de jaren dertig van de vorige eeuw hadden de Fransen een systeem ingevoerd voor het autoriseren van druivensoorten per regio, en verboden ze zelfs zes Amerikaanse hybriden volledig. In die tijd waren in Duitsland alle Amerikaanse hybriden verboden, behalve in onderzoekswijngaarden. Tot op

de dag van vandaag verbiedt de Europese Unie de verkoop van wijn gemaakt van vroege generaties Euro-Amerikaanse hybriden.

Hun uitsluiting van de wereld van kwaliteitswijnen in Europa betekent echter niet het einde van het

Isabella in Finger Lakes USA

verhaal voor de nakomelingen van *Vitis labrusca* en *Vitis aestivalis* op het wereldtoneel.

Isabella heeft een trouwe aanhang als *Uva Fragola* (aardbeidruif) in Italië. Bekend als Bangalore Blue, wordt Isabella op meer dan 4000 hectare verbouwd in de Nandi-vallei in India. Op kleinere schaal, maar met groot enthousiasme, heeft de Goethedruif een thuis gevonden in Santa Catarina, Brazilië. Deze *Vinifera-Labrusca*-druif, die in de VS is uitgestorven, produceert

een breed scala aan witte wijnen, van stille tot mousserende wijnen, in de Vales da Uvas Goethe, die naar haar vernoemd zijn.

Wilde *Labrusca*-wijnstokken stonden vroeger bekend als de vossendruif en de term "vossenachtig" is synoniem geworden met het karakter van *Labrusca*. Het is echter geen goede omschrijving voor het unieke aardse, zoete en geurige karakter dat in Amerika, dankzij Concord-druivensap en -gelei, synoniem is geworden met "druif". *Labrusca*-hybriden hebben een breed scala aan fruitige eigenschappen, van passievrucht tot aardbei, die zowel bewondering als afkeuring oproepen, afhankelijk van het publiek.

De Aestivalis-hybride heeft een ander smaakprofiel dat beter geschikt is voor droge tafelwijn. Omdat de druif niet geschikt was voor zowel tafelwijn als sap, daalde de bruikbaarheid ervan sterk op de Amerikaanse markt, waar wijnproductie verboden was.

Als Aestivalis-hybride heeft de Cunningham-druif de uitsterving overleefd door een nieuw thuis te vinden in Europa en Zuid-Amerika. De wijnbouwster Lucie Morton uit Virginia heeft er haar missie van gemaakt om deze druif terug te brengen naar het familiebedrijf.

Niet alleen delen haar wortels en die van de Cunninghams een gemeenschappelijke afkomst, ze gelooft ook dat de tijd rijp is om de Cunningham een nieuwe kans te geven om hier te gedijen, aangezien de druif goed gedijt in een warmer klimaat en aansluit bij de doelstellingen van duurzame landbouw, waar biodiversiteit centraal staat.

Het vinden van Cunningham was niet eenvoudig. Net als veel immigranten heeft Cunningham verschillende lokale namen aangenomen, waaronder Barco do porto, Canim, Champagnon, Gropel, Marina en Picacurta. De wijnen blijven dicht bij de wijngaard. Omdat het een verboden wijn is in Europa en niet meer geproduceerd wordt in de VS, staan de flessen nooit in de winkelschappen.

Gelukkig heeft Lucie, dankzij haar talent om druiven te herkennen aan hun bladeren, geen etiketten of bordjes nodig om een wijnstok te vinden. Lucie volgen naar wijngaarden op drie continenten en de wijnstokken door haar ogen zien, is een verhelderende en intieme ervaring – wijnstokken zijn geen objecten, maar familie. Op het Portugese eiland Porto Santo bestelt ze met veel plezier een glas "vino seco", wetende dat dit de codenaam is voor Cunningham, die geserveerd zal worden in een glas dat rechtstreeks uit een karaf achter de bar komt.

Alle druivensoorten ontstaan uit één enkele zaailing en hun vermogen om vanuit elke knop nieuwe scheuten en wortels te laten groeien, zorgt ervoor dat wijnstokken bijna onsterfelijk zijn. Historische bronnen tonen aan dat Pinot Noir minstens 2000 jaar oud is. Lucie zocht naar gezonde, verbannen Cunningham-wijnstokken in Frankrijk en Madeira om knoppen te leveren voor de hergeboorte van deze druif in de VS.

In tegenstelling tot vroeger, toen druivenstekken in de bagage van reizigers meereisden, moet al het plantmateriaal dat de VS binnenkomt eerst naar

quarantainefaciliteiten van het USDA worden gestuurd en vandaar naar gecertificeerde, virusvrije faciliteiten.

Viruseliminatie wordt bereikt door in vitro vermeerdering van de wijnstok, beginnend met microscopisch kleine scheuttopjes die stapsgewijs van reageerbuizen naar plantenspotten worden gekweekt.

De knoppen van deze planten vormen een gecertificeerde moederplant voor generaties nieuwe Cunningham-wijnstokken in de VS.

Het verhaal van Cunningham, die ternauwernood aan uitsterven ontsnapte en ver van huis leefde, is een universeel verhaal: migratie leidt tot overleving en culturele integratie.

De geschiedenis van mensen en druiven is met elkaar verweven en verrassend genoeg van elkaar afhankelijk.